

SÓSIRÉTI NAPOK

VASAS KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÓTÁBOR

Gyöngyöstarján, 2009. június 22 – július 2.

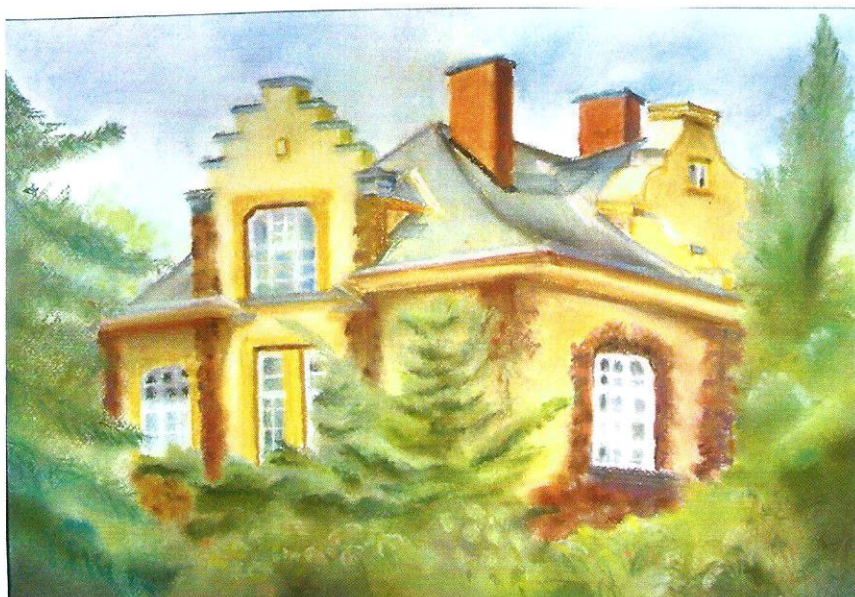

Nagyné Koncz Éva: Sósiréti kút (részlet), olajkép

**VASAS
ALKOTÓTÁBOR
RÉSZTVEVŐI**

**2009.
GYÖNGYÖSTARJÁN**

Bakos Vera: Borhy kastély

Kedves Vendégeink!

Nagy érdeklődéssel vártuk érkezésüket, hiszen sok szépet hallottunk már a csoportról.

A lakott területtől kissé messze élünk a Mátra lankáin – az erdő közepén –, egy vadászkastélyban. A lelkes, festő, alkotni vágyó emberek ide érkeztek a hétfői napon. Érdekes volt figyelni, milyen szépen dolgoznak, hogyan készülnek el az alkotások, melyre ők maguk is igen büszkék. A festmények a Gyöngyöstarjáni Művelődési Házban kerülnek rövidesen kiállításra először, amelyet mi is szeretnénk megtekinteni.

Remélem, sok embernek szereznek munkáikkal örömet.

A továbbiakban nagyon sok sikert és jó egészséget kívánok minden kedves vendégünknek, és nagy szeretettel várjuk őket jövőre is!

Kúti Jánosné üzletvezető

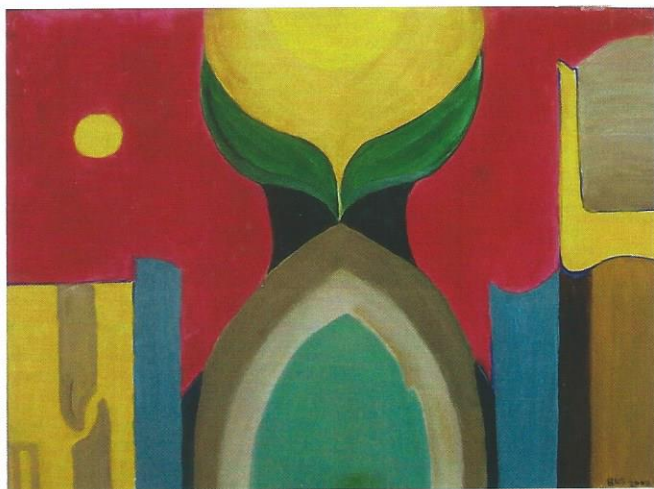
Frey Ágnes: Tűzliliom II.

Bartis Ilona: A házőrző

Fehérné Gátori Melinda: Tűzliliomok

B. Kakas Gizella: Napvirág

Köszöntjük vendégeinket!

A tábor ideje alatt és a kiállításunk alkalmából több kedves ismerősünk és barátunk tisztelt meg látogatásával:

BALOGH BÉLA

a Vasas Szakszervezeti Szövetség elnöke,

PÉNZES LÁSZLÓ

a Vasas Művészegyüttes Alapítvány
elnöke,

SZÁNTÓ PÉTER

a dunaujvárosi Munkásművelődési
Központ igazgatója és felesége, Ani,

KERESZTES JÁNOS

a Vasas Szakszervezet nyugalmazott
kulturális szakértője, aki évtizedeken
keresztül szervezte a táborunk életét
és patronált bennünket,

MOLNÁR LÁSZLÓ

festőművész, a Gyöngyösi Műhely
képzőművész csoportjának vezetője
és felesége,

PAKSY MARICA

RIGÓ TIBOR

festőművész barátunk és felesége, Éva
Mátraszéléről,

KOVÁCS ROBI

régi festőtársunk Jászberényből, aki
családjával együtt látogatott el hozzánk.

A GYÖNGYÖSI VÁROSI TELEVÍZIÓ MUNKATÁRSAI

A huszadik

Az idén huszadik alkalommal vettem részt Vasas Alkotótáborban.

Az itt eltöltött napok mindannyiszor kellemesek, vidámak és hasznosak voltak – úgy érzem, szakmailag és emberileg is egyaránt épülesemre szolgáltak.

A társaság és a szép környezet együtt olyan inspiráló, ihlető tud lenni, hogy hatása egész éven át érezhető – vagy egy-egy otthon befejezett, vagy később készített munka kapcsán akár kézzelfogható is.

Ennyi év alatt sok-sok baráti szál szövődött közöttünk, sok szép közös élmény, történet, emlék, amit őrzünk... régi fotók, videók, festmények, meghívók, tábori újságok, levelek... már-már köbméterben mérhető mennyiségben.

Megköszönni mindent kevés a szó, én mégis csak azt tudom mondani: KÖSZÖNÖM!

Köszönet Buna Konstantin Tanár Úrnak, aki által ide kerülhettem, és akitől annyi mindent tanulhattam!

Köszönet a Vasas Szakszervezet szervezőinek, a vendéglátóinknak és természetesen a SORS-nak, hogy épp ide, közétek vezetett.

Köszönet továbbá a családomnak, akik mindezt folyamatosan lehetővé is tették számomra.

Kívánom, hogy a továbbiakban is egészségben, alkotóerőben és jókedvben folytathassuk munkánkat együtt, még sok-sok évig.

Nagyné Koncz Éva

Gyöngyöstarján

Nagyon megörültem, amikor megtudtam, hogy az idei festőtáborunk Gyöngyöstarjánban lesz. Mindig vonzott a hegyvidék, és a dombok között meghúzódó kis falvak látványa. Amikor alkalom adódott, a Borhy kastélyban lévő szállásunkról bemehettem a 4 km-re lévő Tarjánba.

Bejártam a falu nagy részét; témákat gyűjtöttem a fényképezőgép segítségével.

A Kopasz-domb és a felé vezető pincesor is festői látványt nyújt!

A kastély parkja gyönyörű, rengeteg érdekes festenivalóval.

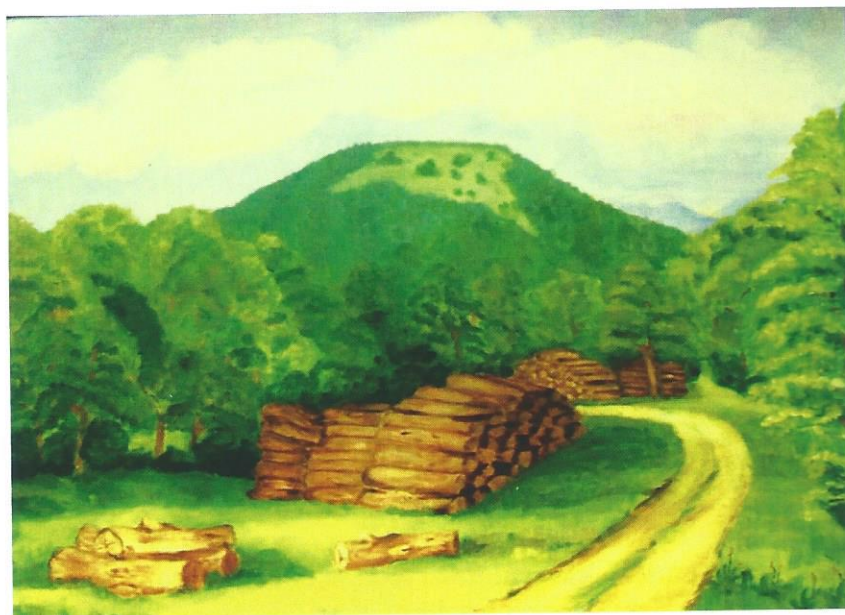
Nagyon örülök, hogy ilyen szép helyen tölthettem el tíz napot!

Jó lenne ide még egyszer eljutni!

Kápolnás Klára

Kápolnás Klára pasztellképe

Kirándulásaim

Régi turista vagyok, hosszú évtizedek óta járom a hegyeket. Nagyon örültem, amikor megtudtam, hogy egyik kedvenc helyemre: a Mátrába megyünk táborba. Amikor az időm és az időjárás engedte, éltem is a lehetőséggel, többször elgyalogoltam Gyöngyöstarjába, sőt a kb. 4km-re levő Fajzatpusztára is.

Nagy szerencsém volt, hogy a Borhy kastély főépületében kaptam szobát (13. sz.), ahol a szállás remek volt, gyönyörű kilátással a nagy parkra. Az ellátás fenséges és bőséges volt! Köszönöm a Vasas Művészegyüttes Alapítványnak, hogy eljöhettem ide, valamint Kúti Jánosné üzletvezetőnek és munkatársainak, akik a kényelmünkről és ellátásunkról máimálisan gondoskodtak.

Az itt élő emberek is nagyon barátságosak és segítőkészek voltak minden esetben!

Dankházi János

Dankházi János: Fajzatpuszta

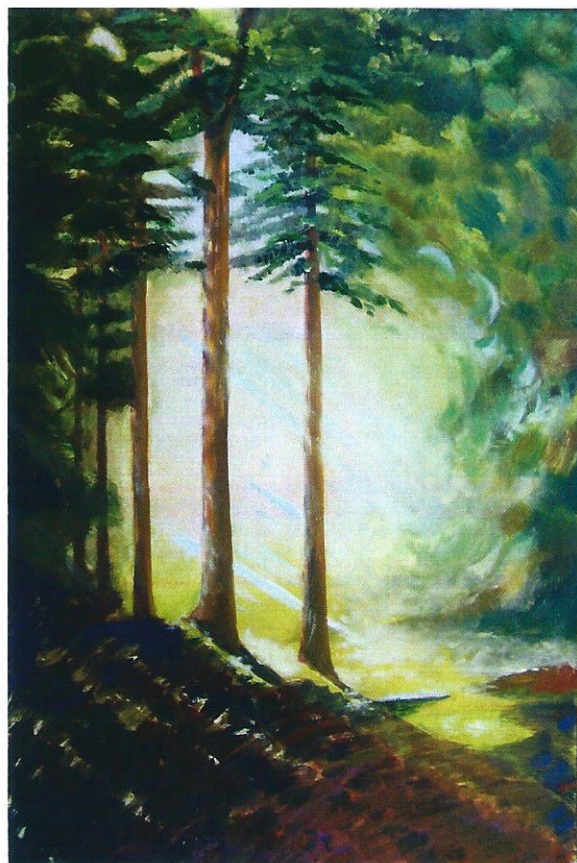
...az eső csak esik, esik.

A nedvesség, a pára mindent beborít.
Az első napokban előfordult, hogy fázósan
húzódtunk az üvegtetős veranda védelme alá.
A növények szomjasan isszák a több hónap
szárazsága után az áldott csapadékot. Esik.
A buja növényzet hatalmas erővel tör elő, a zöld
színek világa most mindannyiunkat megfog.
Napok múlva hirtelen változik a felhős égbolt, s
a nap oly erővel tör reánk, hogy szinte
elviselhetetlen a melege.
Mindannyian kimenekülünk a szabadba a
szobából.
Végre alkothatunk, kedvünkre!
A táj mindannyiunkat megfog,
a természetvédelmi terület szépségei, a
ragyogó fények, szabaddá tesznek bennünket.
Emberek! Vigyázzunk erre a szép
tájra, az erdőre, a természetre!

Kisüt a nap, és végre ragyog!

Kotró László: Napraforgók

Veres Mari: Párás erdő

Frey Ági: Tűzliliomok II.

Beszámoló

Tábori munkáinkból a Gyöngyöstarjáni Művelődési Házban (3036 Gyöngyöstarján, Jókai tér 5.) rendeztük meg záró kiállításunkat 2009. július 1-jén. A Sósiréti alkotások című tárlatot Balogh Béla, a Vasas Szakszervezeti Szövetség elnöke nyitotta meg, Gyöngyös város részéről pedig jelen volt az alpolgármester, Bálint Ira, valamint a Gyöngyösi Városi Televízió főszerkesztője, Pálincás Ildikó.

Ugyanezen a napon volt Gyöngyösön a FŐ TÉR Galériában a Gyöngyösi Műhely éves kiállítása is, itt Kissné Szabó Márta – új táborozónk – munkáit is megtekinthettük.

*

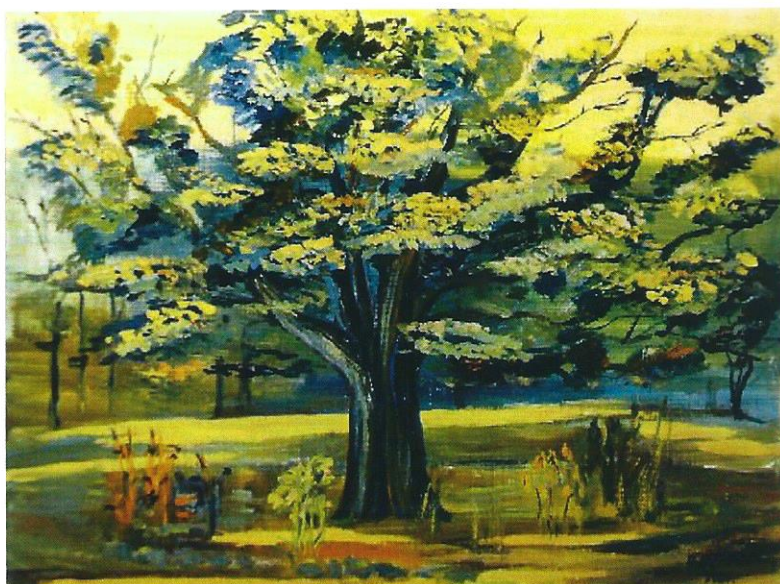
Bemutatjuk új kollegáinkat

Harasztiné Polló Edit

Mielőtt közéték jöttem, építészmérnökként dolgoztam. Tervező- és kivitelező vállalatoknál, és magántervezőként a rendszerváltozás után.

Négy gyermekem van – és egy férjem. Sok időt töltöttem a gyermekeimmel otthon, de megérte, mert nagyon jó és okos gyermekek – jobban mondva –, már felnőttek lettek. Immáron már egy unokával is rendelkezünk.

Mostanában saját vállalkozásunkban dolgozom: könyvelek és műszaki tanácsokkal szolgálók. A festésről: mindig „kacérkodtam” az ecsettel, de a végső „lökést” egy ikonfestő tanfolyam adta a pesterzsébeti „Csili”-ben. Egy év után azonban éreztem, hogy még sokat kell tanulni, így kerültem a Kondor Béla KH képzőművész körébe, ahol is nagyon jól érzem magam, s remélem, hogy jövőre is járok még sokat a foglalkozásokra.

Harasztiné Polló Edit: A fa (olajkép)

Izsák Judit

Dörög, villámlik, és zuhog az eső! Hát jól kezdődik a tábor, de sebj, mert a fogadtatás, amikor megérkeztem, felejthetetlen volt!

2002 óta (amióta festek), most volt lehetőségem először alkotótáborba menni különféle elfoglaltságom végett, de mondhatom, hogy csodálatos volt és felejthetetlen.

Kedves és ügyes embereket ismertem meg. Buna Konstantin Tanár Úrnak ezúton is szeretném megköszönni a sok segítséget és biztatást a képeim elkészítéséhez.

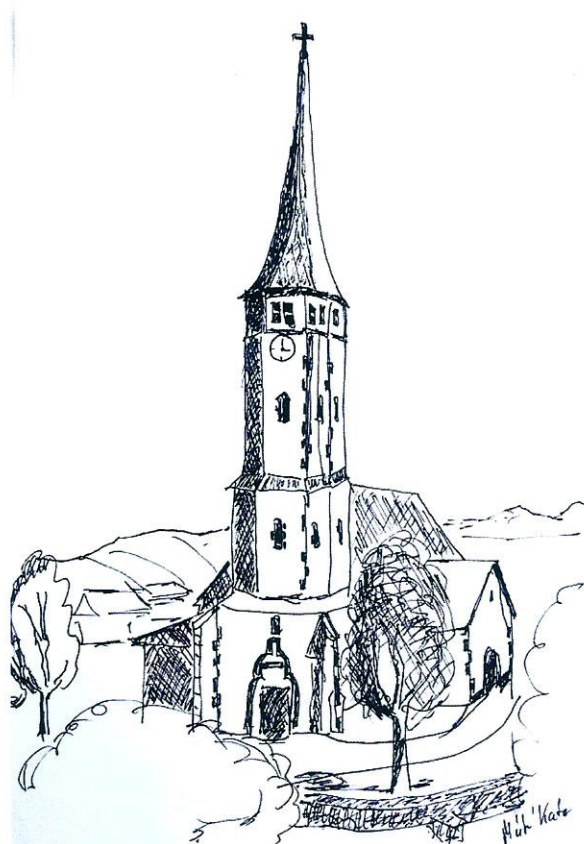
Élmény volt számomra e csodálatos helyen eltölteni ezt a pár napot. A szakácsnak köszönhetően plusz kilókkal kell megküzdeni, mert fenséges ételeket ízlelhattunk meg.

A kastély házigazdáinak is köszönet a családias hangulat megteremtéséért.

Remélem jövőre is lesz lehetőségem táborozni ezzel a kedves csapattal.

Izsák Judit

Máté Ferencné Kata

1951-ben, Szabadszálláson születtem. Gyógytornász a foglalkozásom, tavaly december óta nyugdíjas vagyok.

Ezért tudom megvalósítani régi álmomat: hogy megtanulok festeni.

Ez év januárja óta Buna Konstantin tanár úr irányítása alatt próbálom elsajátítani a rajzolás és festészet csínját-bínját.

A festőkörben nagyon jól érzem magam, minden társam segít szándékkal, kedvesen egyengeti tanulmányaimat, főként Rosta Erzsikét említem, akitől a legtöbb támogatást kapom.

Csodálatos öröm, hogy az alkotótáborba is eljöhettam. Úgy érzem, itt nagyon sokat tanultam, és még nagyobb kedvvel fogom folytatni az „alkotást”.

Máté Kata

Bemutakozom: Kiss Szabó Márta vagyok

Évtizedeken keresztül prózai elfoglaltságaim voltak, mind szakmai, mind magánéleti területen. Ezek azonban megláttattak velem olyan dolgokat, megismertettek olyan értékes emberekkel, amiket-akiket egy agyagtömb vagy az ecset mögül nem észlelhettem volna. Főleg önképzéssel gazdagítom ismereteimet, valamint a „Gyöngyösi Műhely” tagjainak kellemes társaságában, Delast Elena, majd Paksy Marica vezetésével. Továbbá az OKIT konzultációk, valamint az általuk szervezett alkotótáborok segítettek és segítenek szakmai fejlődésemben.

A „Gyöngyösi Műhely” tagjaként, és más közös kiállításokon 1991-től minden évben rendszeresen részt veszek. Három egyéni kiállításom is volt.

A „Berényi Műhely” vezetője, Nagyné Koncz Éva kedves meghívásának örömmel tettem eleget. Első alkalommal lehettem együtt ezzel a kellemes társasággal, köszönet érte. Pár nap alatt is sokat tanultam, a barátságos, segítőkész, alkotó, színre-fényre érzékeny táborlakóktól.

Az esti konzultációkon **Buna Konstantin** tanár úr bíráló szavai, hasznos útmutatásai segítettek „tartani a helyes irányt”.

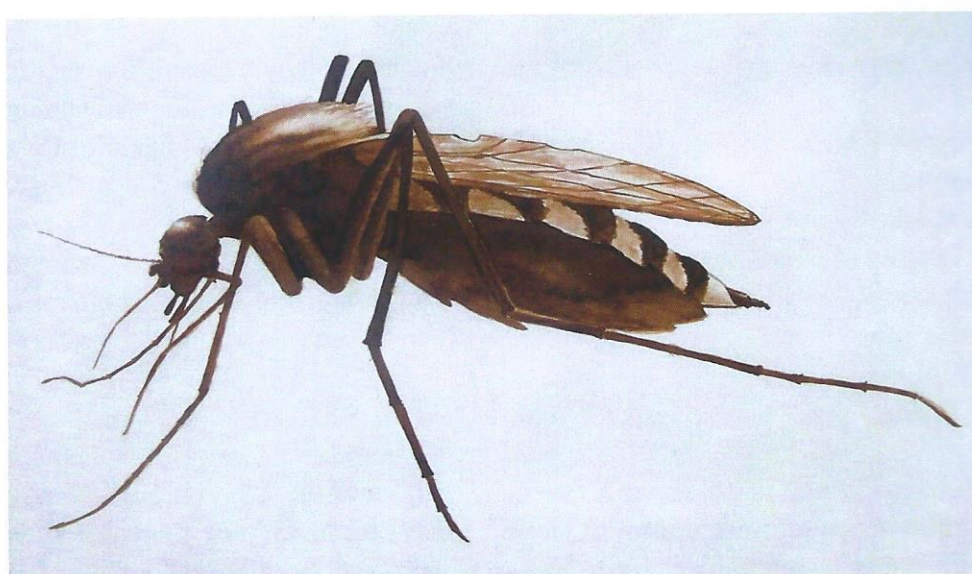
Jól éreztem magam köztetek, örömmel nézegettem az elkészült nívós munkákat, miközben küszködtem a saját feladatommal.

Köszönöm a Vasas Alapítvány igazgatójának is a meghívást, az új barátságokat, köszönöm, hogy együtt lehettem Veletek, s ha jövőre újra hívtok, ismét eljövök!

Kívánok mindnyájatoknak jó egészséget, szép alkotásokat és boldog magánéletet!

Kiss Szabó Márta: Dombok (olajkép)

Reé Ágota: Szúnyog (grafika, diófafapác)

Életképek

Alkotásainkból

Máté Kata: Kút

Váradiné Orbán Margit: Tóparton

Szabolcsik Katalin: Vadrózsa

Molnár Györgyi: Aggteleki barlang

Nagyné Koncz Éva: Kastélykert

Gyöngyöspatai Péter-Páli Palóc napok

Június 28-án, vasárnap kis pihenőt tartottunk a festésben: ellátogattunk a szomszédos községbe: Gyöngyöspatára. A helység egyik nevezetessége az 1010 körül épült Szent Péter templom.

A nyugati oldalán ma is látható a románkori épület teljes homlokzata. A későbbi évszázadokban folyamatosan bővítették a templomot. Egyik különlegessége a főoltár, ami Jézus családfáját ábrázolja: ez az ún. Jessze-fa. 1853-ban a templom barokkos hagymasisakját gótikussá építették át.

Lefelé haladva a templomdombról a Dankapatak partjára érkezünk, ahol színpadon – egész hétvégén – különböző előadások, előadók, néptáncosok, zenekarok (helyiek és külföldiek egyaránt) szerepeltek. A helyiek és környékről jövők színvonalas műsorokat láthattak. Még vásárfiát is vettünk! – Indulni kellett, és siettünk haza, le ne késsük a rendkívül finom ebédet.

Máté Kata

Belelapozhattunk az oltáron levő Bibliába is, a kódexből itt most két oldal látható.

Közvetlenül a templom mellett hangulatos tájházat nézhettünk meg, ahol az idegenvezető helyi finom pogácsával és borral kínált bennünket.

Képek a Nekksei Bibliából

Reggeli torna Katával és Csibésszel

Tábori életünk kedves és hasznos
színfoltja, napindítója volt a torna.

Szerencsének tartom, hogy új táborozónk, MÁTÉ KATA gyógytornász, kedvesen invitált bennünket tornázni. Örömmel vettünk részt reggelente ezen, Kata kedves útmutatását, gyakorlati bemutatását követve.

Fél nyolckor találkoztunk a nagy tölgyfánál tréningruhában. Csibész kutyus (a puli) is közreműködött az összeterelésünkben, ugyanis tetszett neki a hatalmas tölgy körüli gyors gyaloglás (nordic walking), ráadásul velünk együtt tornázott!

Bemelegítésként kar- és törzs-gyakorlatokat végeztünk. Ezután következett a TAI CSI – kínai mozgássor (jóga) –, amit a kínaiak évezredek óta végeznek, és ismert jótékony hatásáról.

Nimsz Kati: Utcarészlet

Lassú mozgássor, mely szabályozza a légzést, tágítja a tüdőkapacitást, elősegíti a relaxálást, az energiapályákat megnyitja, és az energia szabadon áramlik testünkben.

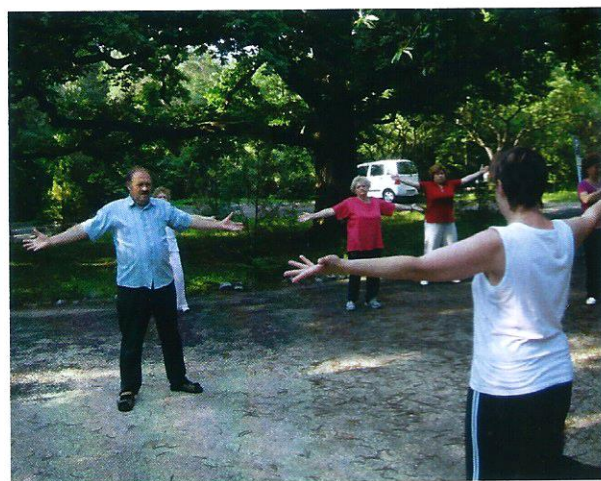
A nagy tölgyfa alatt a 10-12 tornázó és a Csibész kutya energiája is koncentráldott!

Csibész végig velünk volt, sőt ő is hanyatt dobta magát és lábaival kalimpált, és vidám színe nevető hanggal kísérte mozgáskultúráját.

A jóga ellensúlyozta az egész napos ülés és a rossz testtartás káros hatását.

Kata kedvességét, segítségét köszönjük.

Bogács Kati

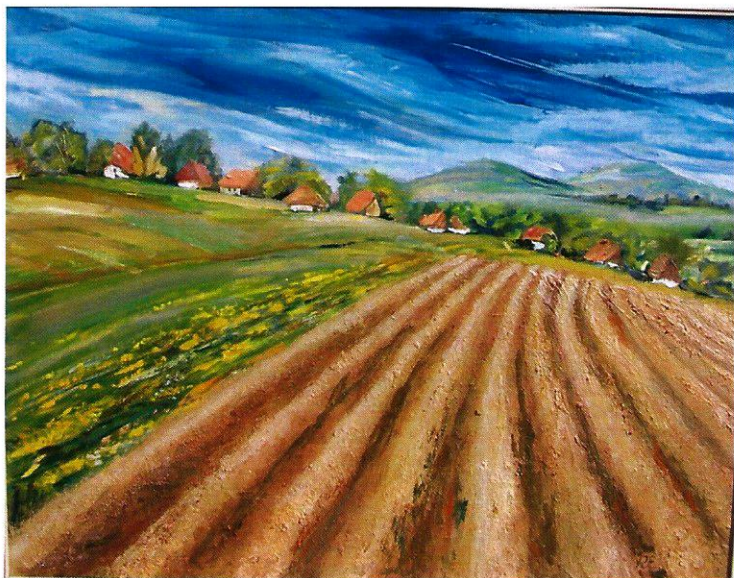
Lókúton

Távoli rokonom meghívására a Bakony tetején „ülő” Lókútra utaztam. A 600 méter magasan fekvő település hegyes, dombos, meredek lankáin épültek fel az apróbb házak, követve a sziklák alkotta vonalakat, íveket. Bakony legmagasabb falujából csodálatos panoráma tárul az odautazó szeme elé. A szikrázó napsütésben rohanva igyekeznek a felhők át a magaslaton, szédülve állok a hegycsúcson, amint ezt szemlélem. Lábam előtt sehol egy nyugodt, egyenes út. A földet is ferdén, sokszor csak meredeken lehet megművelni, hihetetlen, hogyan tudnak itt egyáltalán földműveléssel foglalkozni?

A látvány nemcsak leköt, és csodálattal tölt el, de azonnal nekifogok, hogy a friss élményt megörökítem. Viszem magammal festőszerszámaimat és lemezemet, a kis székemmel belesüppedve elhelyezkedek az egy méter magas fűben. A festést a földön végzem, nem lehet másképpen, mert a ferde talajon felborulnék. (Állványt különben sem tudok már – a súlya miatt – vinni magammal).

30 foknál melegebb van, csak a fehér vászonkalap ad egy kis árnyékot, izzadva, előrehajolva dolgozom, szerencsére a szellő enyhíti kissé a forróságot. A hőségben lassan elkészül a vázaltszerű kép, előtérben a frissen felszántott föld okkerekben gazdag világa, háttérben pedig a faluvég, piros kis háztetőivel, felettük a rohanó felhőkkel.

Egyszer csak motorzúgás veri fel a csendet. Egy fiatalember leszáll a dübörgő kétkerekűről, megáll a hátam mögött, köszön, nem szól semmit, nézi, hogy mit készítek. Egy darabig csendben figyel, majd ismét köszön és elmegy. Hosszú évek óta megszoktam, hogy mindig akad érdeklődő, aki megtekinti, hogyan festek, már nem zavar.

Kis idő múlva összecsomagolom az eszközeimet: ecseteket, festékeket, mappámat, fogom a kis széket, és útnak indulok a szállásom felé. Útközben újabb és újabb csodákkal találkozom, ezt is, azt is meg kellene festeni, de nem hoztam több vásznat, sem farostlemezt, nem tudom folytatni a munkát, pedig az ihlet idebenn most nagyon dübörög! Na majd holnap, megpróbálok anyagot keresni itt a faluban, (Zirc elég messze van tőlünk, ahol vásárolni lehetne).

Másnap reggel felkapaszkodok a hegy tetején levő kis faluba, ott láttam előzőleg egy kis poros boltot „asztalos” cégtáblával. Próbálok a boltba benyitni, zárva. Kopogok erősen, hátha sikerül a próbálkozás... A zörgésre megjelenik egy asszonyság a szomszédból, és kedvesen érdeklődik, kit

keresek. – Az asztalost – mondom, mikor lehet itt találni?

- Jaj, drága hölgyem! – sópánkodik az asszonyság. – Mióta megválasztottuk az asztalosunkat polgármesternek, nem fog az mán többé gyalut a kezébe! – Mire volna szüksége?

Elmondom, hogy festem a tájat – Pestről jöttem –, farosra lenne szükségem, elfogyott az anyagom.

A kedves asszonyság azonnal kész segíteni, elmondja, hogy hol lakik a falu egyetlen asztalosa, bár már nyugdíjas az öreg, de menjek csak a falu végébe, a legutolsó házba, ott majd megtalálom, és biztosan tud majd segíteni!

Megköszönöm a pontos útbaigazítást, és másnap elindulok a mondott útvonalon. A tenyérnyi településen azonnal megtalálom az utolsó kis házat, az udvaron terebélyes diófa alatt ebédelnek és beszélgetnek az emberek.

A kerítésnél megállok és beköszönök: - Jó napot kívánok!

A hangra mindenki felém fordul, és már jön is a válasz: - Jó napot kívánok, művésznő!

Erre a válaszra nem számítottam, honnan tudják, hogy én ki vagyok? Meglepetten szabadkozom, alig jutok szóhoz:

- Nem vagyok én művész, csak szeretek festeni. - Egy kis farostlemezt szeretnék kérni a mester úrtól, mert elfogyott az anyagom.

- Jaj! - ne haragudjon, drága művésznő, hogy tegnap megzavartuk, - én meg csak újból csodálkozom, nem is értem a szabadkozást. Nagyon lassan értettem csak meg, mi is történhetett.

- Tegnap láttuk, hogy valaki fehér kalapban ott guggol a szántásnál a magas fűben – szólal meg a ház asszonya.

- Bocsásson már meg – Látom, előrehajolva guggol öt percig –, hát rendben van... guggol 10 percig... Istenem, hát van ilyen – emberek vagyunk ugyebár... de amikor már több mint egy óráig ott guggolt, tanakodtunk a szomszédasszonnyal, vajon mi történhetik ott? – Őszintén aggódtunk! – Mondtam a fiamnak, ugyan menjél már oda a motorral, nézd meg, mi történik ott, lehet, hogy az a szerencsétlen asszony szülni akar, és segítségre szorul? – Hát messziről nem láttam, mennyi időnek tetszik lenni! – Hangos kacagásban törtünk ki!

- A fiam jön vissza és újságolta, hogy festeni tetszik – a mi falunkat! – Összecsapja a két kezét. – Meghatva mondta: – Ilyen megtiszteltetés ért bennünket, hogy Pestről idejött a művész, ezt a csodálatos tájat megörökíteni! – Tudja, nálunk gyorsan terjednek a hírek. A faluban hallottam, hogy ön Pestről jött ide!

Miközben beszélgettünk, és jókat neveltünk a történeteken, az öreg asztalos kihozta a farostlemezt a műhelyéből, egy smirglivel gondosan letisztázta a lemez széléit – ahogyan azt annak idején tanulta –, a zakója ujjával letörölte a fűrészport is róla, és átnyújtotta nekem azt a kerítésem.

Megköszöntem a gondos munkát és a gyors segítséget, és fizetni akartam. Ilyen kiszolgálást otthon nemigen kap az ember!

- Nem tartozik hölgyem nekem semmivel! – csattant fel az öreg... Fesse csak továbbra is a mi gyönyörű falunkat és vidékünket, vigye el a hírünket Pestre, és ha megint nálunk jár, és szüksége lesz rá, én ismét adok majd hozzá anyagot. Mi tartozunk Önnek köszönettel a munkájáért.

Az évek során több alkotás is született ott, és nemcsak lelkesedek a gyönyörű szép tájért, de meghatottan hozok hírt e cikkben az ott élő csodálatos, jószívű emberekről is.

Rosta Erzsi

VIDÁM LAPOK

A székelő ember hazaér...

Az öreg elutazik a fővárosba, egy hét után hazamegy. A vasútállomáson várja a fia. Hazafelé baktatnak a lovas-kocsival, egy darabig nem szólnak egy szót se... Az öreg kérdezi a fiát:

- No fiam, mi történt, amíg nem voltam itthon?
- Hát idesapám, semmi.
- No, mégis bővebben fiam!
- Hát idesapám, eltörött az ásó nyele.
- Oszt, hogy történt fiam?
- Úgy idesapám, hogy megdőglött a kutya, s amikor el akartam temetni, eltörött a nyele.
- Megdőglött a kutya? – Oszt, az hogyan?
- Úgy idesapám, hogy agyontaposták a lovak, meg a tehenek.
- Igen? – És miért?
- Mert kigyulladt az istálló, és az állatok ettől megvadultak.
- Mi? – Hogy kigyulladt az istálló? – Igen, de a macska a hibás, mert a farkával feldöntötte a gyertyát.
- Hol volt ott gyertya, fiam?
- Hát amikor a nagymama meghött, ott volt a ravatalon a gyertya, a gyertya pedig égett, kigyúlt a nagy ház, és onnan a tűz áttért az istállóra is.
- Micsoda? Meghalt a nagymama? Oszt hogy halt meg?
- Hát szélütést kapott!
- Szélütést kapott, miért fiam?
- Amikor megtudta, hogy idesanyám lelépett a postással, akkor a szívéhez kapott és meghött.
- Hát anyád elhagyott minket?
- Igen idesapám!
- No fiam, akkor tényleg nem történt semmi!

Lejegyezte: Nimsz Kati

Grafika: Deák Margit (fapác)

SZILÁNKOK

KORREKTÚRÁN

Gizella kéktavas képe előtt.

Tanár úr: - Ugye ez víz?

Gizella: - Igen, víz.

Kotró Laci: - Nem a fizikából ismert fekete lyuk?

Még mindig a kéktavas képről:

Gizella: - Hogyan lesz ebből a tóból vízszintes?

Tanár úr: - Érdekel?

Gizella: - Persze!

Tanár úr: - Elmondom:

- Na nézd! A tenyerem most függőleges, aztán lehajlítom, és máris vízszintes lesz. Érted?

Gizella: - Értem.... (?)

A tenyeredet értem, de hogyan lesz ebből vízszintes?

Tanár úr: - Jaaaa! Ebből??? ... Na várj csak, majd elmagyarázom...

*

Rosta Erzsi búzatáblás képe előtt.

Tanár úr: - Nincsenek gabonakörök? - Vagy kéne oda egy traktor esetleg... vagy fess jégkárt...!

*

Margitka napok óta festi lilavirágos képét.

Tanár úr: - Ez most kész?

Margitka: - Igen.

Tanár úr: - Még mondanék valamit, de látom, mennyire unod!

*

Az egyik faluképen a ház előtti fa kicsire sikeredett.

Tanár úr megkérdi:

- Mi ez itt, bonszáj?

IDÉZETEK

Hidam ívének megfestéséhez kivitelezőt, esetleg célzóvizet keresek (Fné Melinda)

Gyerekek, nincs valakinek egy kis célzóvize? Meg kéne húzni a hidam ívét, de addig nem merem...

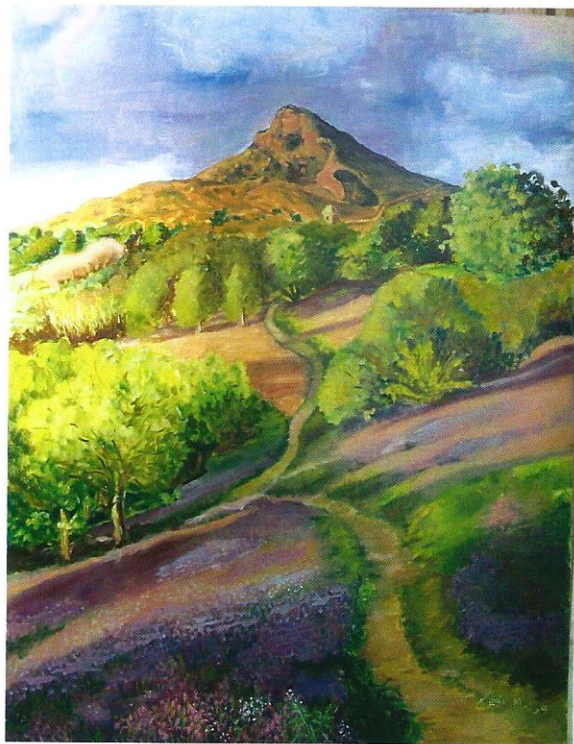
Hegyes végű, nagy spachtlim megtalálóját kedves mosollyal jutalmaznám (Kati)

Segítsetek! – Eldőlt a padlásablakom! (Laci)

Fegyverhordozót szerződtetek székem, állványom, dobozom és mappám cipelésére!

Megegyezés szerinti juttatásért.
„nehéz” jeligére a kiadóba.

A Margitka elmenekült... az egér pedig már nagyon fáradt volt, szeretett volna lefeküdni... de nem tudott. Én meg mire a fényképezőgépet előkaptam, már elszaladt... (Bogács Kati)

Deák Margit: Angol táj

Nőből van

Négyéves unokám imádott 12 éves unokatestvére érkezik meg váratlanul Londonból. Általános üdvözlés az előszobában, de Bagi (a négyéves) – eltűnik.
- Gyere már! – hívom.
Válasz: - „Mindjárt, még sinkelek” (smink)
Pár perc múlva megjelenik, átöltözött!

Az ő kategorizálása:

- Anya jó,
 - Én szép vagyok,
 - A nagy vicces
- És apa? – Apa kövél.

*

- Pistike! Itt a festék, az ecset, ferd le az ablakokat!

Egy idő múlva Pistike megkérdezi:

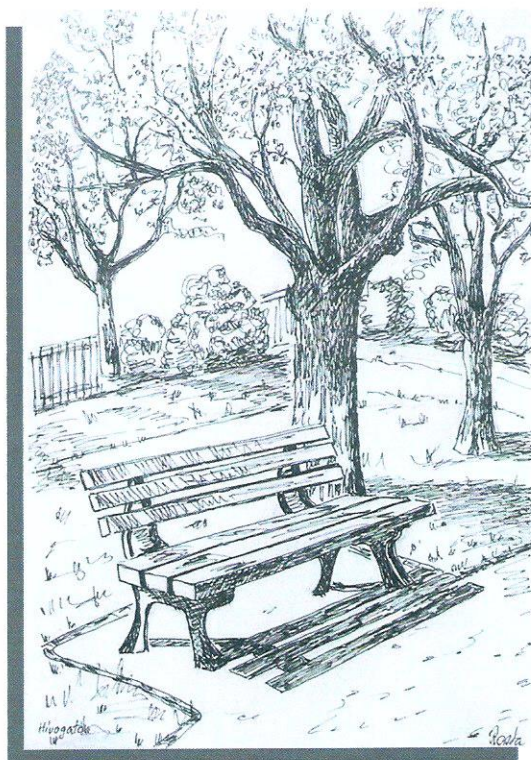
- Anyu, a keretet is?

*

- Anyósom olyan jól néz ki, akár egy kínai festő is lefesthetné.

-Miért éppen kínai?

- Mert ők festenek sárkányokat előszeretettel.

Rosta Erzs: Hívogató (tusrajz)

Varga Gabi: Csillag születik (textilkép)

XIV. Lajos áll a tükör előtt:

- A hajam? – a hajam a nagyapámé – A szemem?

- A szemem az anyámé. Az orrom? – Az orrom határozottan az apámé. – Az állam? – Az állam én vagyok!

*

Szőke nőnek a barátja:

- Megnézhetlek egyszer meztelenül?

- Jó. De nem fogsz megfázni?

*

A vizsgálat után így szól az orvos a beteghez:

- Tudja, hogy az utolsó pillanatban jött el hozzám?

- Jaj, olyan súlyos a baj, doktor úr?

- Ellenkezőleg! Még egy nap, és magától meggyógyult volna!

*

Adj kölcsön ötszáz forintot, Tibor!

- Mikor adod vissza?

- Rongyos ötszáz forintért még jósoljak is?

*

Buna Konstantin
művészeti vezető

Závodszky Zoltánné
táborvezető

B. Kakas Gizella

Bakos Vera

Bartis Ilona

Bogácsné Kis Katalin

Dankházi János

Deák Margit

Fehérné Gádori Melinda

Frey Ági

Harasztiné Polló Edit

Izsák Judit

Kápolnás Klára

Kiss Szabó Márta

Dr. Kotró László

Máté Ferencné Kata

Molnár Györgyi

Nagyné Koncz Éva

Nimsz Kati

Papp Cecília

Reé Ágota

Rosta Erzs

Dr. Szabolcsik Katalin

Váradiné Orbán Margit

Varga Gabi

Veres Mari

Rosta Erzs: Sárga begóniák (olaj)

Köszönetet mondunk

- a Gyöngyöstarjáni Művelődési Háznak, amely biztosította a kiállítás helyszínét
- Pálosi Györgyné Erzsikének, a Gyöngyösi Művelődési Ház művelődésszervezőjének
- a Vasas Szakszervezeti Szövetségnek – Szántó Péternek, a dunaujvárosi Munkásművelődési Központ igazgatójának és feleségének, akik több éve támogatják az alkotótábort
- a „MÁTRA Oázis” Oktatási, Üdülési és Vendéglátó KKT minden dolgozójának
- Kúti Jánosné üzletvezetőnek, a kitűnő ellátásért – a Vasas Művelődési Intézmények Szövetségének
- Buna Konstantin festőművész-tanárnak, a tábor művészeti vezetéséért
- a Vasas Művészegyüttes Alapítvány munkatársainak, akik a tábor szervezésében segítettek

Papp Cecília: Gyöngyöstarján (olaj)

Kiadja a Vasas Művészegyüttes Alapítvány, felelős kiadó: Závodszy Zoltánné
Szerkesztette és a fotókat készítette: Rosta Erzs és Nagyné Koncz Éva